‘நினைப்பவர் மனம்’

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

நான்காம் பதிப்பு

சாது அச்சுக்கூடம்,

இராயபேட்டை, சென்னை

1950

உரிமை

ஆக்கியோருடையது

விலை அணா 6

‘நினைப்பவர் மனம்’

‘குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி’

—மாணிக்கவாசகர்

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!

நிலமடந்தையின் நெஞ்சத் தாமரையென்று போற்றப்பெறுந் திருச்சிற்றம்பலம் முதலிய திருப்பதிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு, காலம் விழையுங் குரவன்மார், அடிகண்மார், அறவோர், துறவோர், நாவலர், பாவலர் முதலியோர் அவ்வப்போது தோன்றுதற்குரிய நிலைக்களன்களுள் ஒன்றாய்த் திகழ்ந்து, மன்பதைக்கு நலஞ்செய்து வருவுந் தென்னார்க்காடு ஜில்லாவின் ஒரு பாங்கர், சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜத்தின் வெள்ளிவிழாக் கூட்டம் இன்று (29-8-1930) கூடியிருக்கிறது இக்கூட்டத்துக்குத் தலைமைவகிக்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்துள்ளது. இப்பேற்றை எனக்கு வழங்கிய சமாஜ அமைச்சுக் குழுவினர்க்கும், வரவேற்புக் கூட்டத்தார்க்கும், ஈண்டு ஈணடியுள்ள மற்ற அன்பர்கட்கும் எனது நன்றியறிதலைச் செலுத்துகிறேன்

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் தோன்றி இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகின்றன. இச்சமாஜம் கெடில நதிக்கரையில், திருப்பாதிரிப்புலியூரில், ஞானியார் சுவாமிகள் மடத்தில், சுவாமி வேதாசலம், அறிஞர் நல்லசாமிப்பிள்ளை முதலியோர் முயற்சியால் காணப்பபட்டது. சமாஜத்தின் வெள்ளிவிழா, கெடில நதிக்கரையிலேயே, சைவக்

கண்கள் இரண்டு பிறந்த இருபெரும் பதிகளின் நடுவண் ஒளிருங் கிழக்குமருதூர்க்கண், திருச்சிற்றம்பல இல்லத்தில், வழிவழிச் சைவத் தொண்டாற்றி அப்பர் சுவாமிகளிடத்து அன்பு செலுத்திப் பேரும் புகழும்பெற்ற பெருங் குடியிற்றோன்றிய சைவச் செல்வர் - திருவாளர் - கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் புதல்வரும், சைவ இளைஞருலகில் உயிரனையாரும், எனது கெழுதகை நண்பரும், உழுவலன்பருமாகிய திருமிகு - நாராயணசாமி யென்னும் நம்பி, திருவாளர் - வெ பாலகிருஷ்ண நாயுடு அவர்கள் புதல்வி திருமிகு - அலர்மேல் அம்மாள் எனனும நஙகையை, வாழ்க்கைத் துணையாக் கொணட திருமணப் பொலிவு கொலுவீற்றுள்ள இவ்வேளையில், நடைபெற நேர்ந்தமை குறித்து மகிழ்வெய்துகிறேன். குவளைககண்ணி கூறன் திருவருளால் மணமக்கட்கு நலன் பெருக பெருக என்று வாழ்த்துக் கூறி, எனது பணிமேற் செல்கிறேன்

இருபத்தைந் தாண்டுகளாக ஒல்லும்வகை முயன்று சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் சமயத் தொண்டாற்றி வருகிறது சமாஜத்தின் நிகழ்ச்சி முறைகள, அதன் சார்புப பத்திரிகையாகிய 'சிததாந்தத்'தில் அவ்வப்போது வெளிவந்திருக்கின்றன சமாஜம் தோனறிய நாளமுதல் இன்றுவரை, அதன் நலன்கருதி யுழைத்துவந்த அன்பர் கட்கெல்லாம் எனது வணக்கம் உரியதாக.

இவ்வெள்ளிவிழாக் கூட்டத்தில் அப்பர் அருண்மொழிகளுள் ஏதாவதொன்றைக் குறிக்கோளாக் கொண்டு, தலைமையுரை வழங்குமாறு, மணமகனும் மற்றுஞ் சிலரும் விரும்பினர். அவர் விரும்பியவாறே அப்பர் அருண்மொழிகளில் எனது உளத்தைச் செலுத்தித் துழவினேன. ஒரு திருப்பாட்டில் எனது நெஞ்சம படிந்தது அது வருமாறு :—

'பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ'

இத்திருப்பாட்டில் இரண்டாம் அடியாக அமைந்துள்ள 'நினைப்பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்' என்பதைத் தழுவித் தலைமையுரையைச் சுருக்கமாக நிகழ்த்த முயல்கிறேன் குற்றங் குறைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு உங்களை வேண்டுகிறேன்

'நினைப்பவர் மனங்கோயிலாக் கொண்டவன்' என்னுஞ் சீரடியை உற்று நோக்குவோம் முதலாவது, ஆண்டவன் தன்னை நினைப்பவர் நெஞ்சங் கோயிலாக் கொண்டானெனில், அவன் தன்னை நினையாதார் நெஞ்சங் கோயிலாக் கொண்டிலனோ என்னும் ஐயம் பிறக்கிறது இவ்வையம் பிறத்தல் இயல்பு ஆண்டவன் ஓரிடத்திற் கோயில் கொண்டு, மற்றோரிடத்திற் கோயில் கொள்ளாதவனல்லன் அவன் நீக்கமற யாண்டும் நிறைந்து நிற்பவன் அவன் ஓரிடத்தை விரும்பிக் கொள்வோனும் அல்லன், மற்றோரிடத்தை வெறுத்துத் தள்வோனும் அல்லன் அவன் வேண்டுதல் வேண்டாமையில்லாதவன் அவன் கோயில்கொள்ளல் கொள்ளாமை அவனைப் பொறுத்தனவல்ல அக்கொள்ளல் கொள்ளாமை உயிர்களின் நிலையைப் பொறுத்து நிற்பனவென்க.

கதிரொளி யாண்டும் ஒரு தன்மையதாகவே படர்ந்து நிற்கிறது அவ்வொளிக்கு ஒருவரிடம் விருப்பும், இன்னொருவரிடம் வெறுப்புமில்லை. அவ்வொளியின்பத்தைக் குருடன் நுகர்கிறானா? இல்லையே இக்குறைபாடு கதிரொளியின்பாலதா? குருடன்பாலதா?

மின்சாரம் யாண்டும் நிலவுகிறது யாண்டும் நிலவும் அது யாண்டுங் காட்சியளிக்கிறதா? இல்லை பின்னை அது யாண்டுக் காட்சி வழங்குகிறது? அதைத் தொழிற்

*

படுத்தி, ஒழுங்கு செய்யுமிடத்தில் அது காட்சி வழங்குகிறது சிற்சில இடங்களில் மின்சாரம் விளங்கித் தோன்றுவது கண்டு, மற்றைய இடங்களில் அஃது இல்லையென்று கூறுவது பொருத்தமாகுங்கொல்!

கதிரொளியைப் போலவும், மினசாரத்தைப் புரையவும் ஆண்டவன திருவருள் விளங்குகிறது ஆண்டவன் தன்னருளை எல்லா இடஙகளிலும் விருப்பு வெறுப்பின்றிப் பொழிந்துகொண்டிருக்கிருன் மெய்யறிவு விளங்கப் பெற்ருேர்க்கு அது புலனுகும். ஏனையோாக்கு அது புலனுகாது உயிர்கட்குப் புலனுதல், புலனுகாமை முறையே ஆண்டவன் கோயில்கொள்ளல், கொளளாமை எனறு வழஙகுதல் மரபு

கவலையால் பெரிதும் பீடிக்கப்பட்ட ஒருவன், மண்ணில் நடந்துகொண்டே மண்ணை மறந்துவிடுகிருன். மணணுமிருக்கிறது, அதன்மீது நடையும் நிகழ்கிறது. ஆனுல் நடப்பவன் நிலையெனன? அவன் கவலே, அவனைத் தாங்கும் மணணையே மறைத்துவிட்டது

இவ்வாறே எல்லாவற்றிற்குந் தாரகமாக ஆண்டவன் திருவருள் நிற்கிறது அதை ஞானிகள உணர்கிருர்கள், மறறவாகள உணாகிருர்களில்லை ஈணடு உணரல் உணராமை யாருடையன?

ஆண்டவன் உயிர்களிடைக் கோயில்கொண்டிருத்தலை உயிர்கள் உணருமநிலே யொன்று, உணரா நிலே யொன்று முன்னையது ஞானநிலை யென்றும், பின்னையது அஞ்ஞான நிலையென்றுஞ் சொல்லப்படும. இவ்விரு நிலைகளும் உயிர்களின் பாறபட்டனவாகலின், 'நினைப்பவர் மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்' எனறும், நினையாதார மனங் கோயிலாக் கொள்ளாதவன' எனறுமஆணடவனைக் கருதலாகாது ஆகவே, இதைப் பற்றி ஐயுற வேண்டுவதில்லை.

'நினைப்பவர் மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்' என்னும் அடிக்கண் போந்துள்ள 'கொண்டவன்' என்பது புதிதாக ஓரிடங் கொள்வதைக் குறிப்பதன்று அது முன்னரே (கோயில்) கொண்டமையைக் குறிப்பதென்க இதனைச் சுவாமிகள் மற்றுமோரிடத்திலும் 'என் மனமே சென்று புக்கனன் போந்த சுவடில்லையே' என்று விளக்கியுள்ளார்கள் 'போந்த சுவடில்லையே' என்பது மனத்தில் இறைவன் புதிதாகப் புகுதலைப் புகல்வதன்று

ஆண்டவன் பண்டே நெஞ்சங் கோயில் கொண்டுள்ளான். அவன் நினைவு அதை யுணர்த்துவதாகிறது அப்புத்துணர்விற்கு ஆண்டவன் நெஞ்சில் புகுந்தது போலத் தோன்றுதல் இயல்பு உண்மையில் ஆண்டவன் புதிதாக யாண்டும் புகுதலில்லை யென்க. 'பூவினிற் கந்தம் பொருந்தியவாறு போல் - சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது' எனவரூஉந் திருமூலர் திருவாக்கை யோக 'மலர்மிசை ஏகினான்' எனும் வள்ளுவர் வாக்கும், அதற்குப் பரிமேலழகர் வரைந்துள்ள உரைக் குறிப்பும் ஈண்டு உன்னற்பாலன

ஆண்டவன் நெஞ்சில் கோயில் கொண்டிருத்தலை உயிர்கள் உணராதவாறு அறியாமை தகைந்து நிற்கிறது அறியாமை ஒடுங்க ஒடுங்க ஆண்டவன் நெஞ்சில் கோயில் கொண்டிருத்தல் உயிர்கட்குப் புலனாகும்

உயிர்கட்கு அறியாமைக் கட்டிருத்தல் வெள்ளிடைமலை. கற்றல் கேட்டல் முதலியவாற்றான், பல பொருள்களைப் பற்றிய அறியாமை நீங்கிச் சிற்றறிவு விளங்குதலை அநுபவத்தில் பெறுகிறோம் இதனால், முழு அறியாமையொடுக்கமும், முழு அறிவு விளக்கமும் என்றாதல் ஒருபோது உறற்பால வேண்டுமெனபதை யூகித்துணரலாம்

உயிர்கள் அறியாமையினின்றும் விடுதலை யடைவதே வீடுபேறெனபது அவ்வீடுபேற்றிற்கு உயிர் எதைப் பற்றுதல் வேண்டும்? தன்னைப் போன்ற கட்டுடைய ஒன்றையா பற்றுதல் வேண்டும்? குருடன் குருடனை வழி

காட்டியாக்கொள்ள விழைதலுண்டோ? கட்டுடைய ஒன்று கட்டில்லா ஒன்றைப் பற்றுவதே நியாயம் 'பற்றுக பற்றற்ருன் பற்றினை அப்பற்றைப் - பற்றுக பற்று விடற்கு' என்ருர் திருவள்ளுவனுர்

ஆண்டவன் இயல்பாகவே பாசங்களினின்று நீங்கின வனுய், முற்றறிவுடையனு யிருப்பவன். அவனைப் பற்றினுல் உயிாகள் கட்டினின்றும் விடுதலை அடைந்து இன்பந் துய்த்தல் உறுதி ஆண்டவனைப பற்றுவது எப்படி?

அதற்குரிய வழிகள் பலப்பல அவற்றுள எளியதூம், விரைவில் பேற்றை யளிக்கவல்லதுமாயிருப்பது ஒன்று அதுவே ஆணடவனை நினைத்தல என்பது. நினைத்தலை, நெஞ்சால் பற்றுவது என்றுஞ் சொல்லலாம். இதனைத் தியானயோகம என்றுங கூறுப தியானம் உயிர் நலனுக்கு இன்றியமையாதது

ஆண்டவனை நினைந்து நினைந்து உருக உருக, அவன் நெஞ்சங கோயில் கொண்டிருத்தலை யுணர்ந்து வீடுபேறெய்தலாகும் வேண்டற்பாலது ஆண்டவன நினைவு நினைவு என்று வலியுறுத்துகிறேன் அநுபவத்தில் ஆண்டவன் நினைவின விழுப்பமுணர்ந்த ஆன்ருேர்கள், பின் வருவோரை நோக்கி, 'ஆண்டவனை நினையுங்கள் நினையுங்கள்' என்று அருளிப் போந்த பொன்னுரைகள் மலைக் குலங்களெனத் திரண்டு கிடக்கின்றன. அவற்றை எவ்வளவு படித்தாலும் இப்பொழும் நெஞ்சந் திரும்புகிறதா?

ஆண்டவன் நினைவுக்கென்றே நெஞ்சம் அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது, நெஞ்சிற்கெனக் கரணங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, கரணங்கட்கென உடல் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது; உடலுக்கென உலகம் வாழ்வு கல்வி செல்வம் முதலிய எல்லாம் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன நெஞ்சந் திரும்பி ஆண்டவனைப் பற்றினுல், பிறவெல்லாம் அதன் வழி நின்று, ஆணடவன் வயப்படும் ஆணடவன் நினை

விற்கென்றே இவை யாவும கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைப் பெற்றும் ஆண்டவனை நினையாத நெஞ்சை என்னென்று கூறுவது? ஏ! மடநெஞ்சே! பாழ்நெஞ்சே! 'பெரும்பற்றப் புலியூரானைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா' நாளாகும். ஆதலால் 'நெஞ்சே நீ நினையாய் நிமிர் புன்சடை நின்மலனை', நெஞ்சே! 'நீதியால் அவனை நினை செய்.'

'தோற்ற முண்டேல் மரணமுண்டு' என்பது வள்ளுவனார் வாய்மொழி அம்மொழிபபடி என்றுதல் பருவுடல மறைதல் ஒருதலை மறைந்த ஒனறு மீணடும் வருதல் வேணடுங்கொல்? மீணடும் பிறவாநிலை தேடிக் கொளளலே அறிவுடைமை. 'இக்காய நீக்கி இனியொரு காயத்தில் - புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி தேடுமின்' என்றார் திருமூலர் இதறகு என் செய்தல் வேண்டும்? நல்ல யாக்கையுள்ளபோதே தோற்றக் கேடில்லாத ஆண்டவன் நினைவில் உறைந்து நிற்கப பயிலல் வேண்டும். பருவுடல் மறையுங்கால் தோனறுத துணையாய்ச் செல்வது எது எனறு நினைந்து பாருங்கள அதை நினைக்க நினைக்க ஆண்டவன நினைவின இனறியமையாமை புலப்படும்.

'ஆணடவன நினைவின இன்றியமையாமை தெரிகிறது, ஆண்டவனை நினைக்கவும் நெஞ்சம் எழுகிறது; ஆனால் உயிர்ச் சார்பும் பொருட் சார்பும இடையூறாக நிற்கினறன' என்று சிலர் சொல்கிறார். இஃது அறியாமை. ஆணடவனை நினைததறகு மனைவி மககளைத துறததல வேணடுமெனறும, வீடு வாசலகளை வெறுததல வேணடுமெனறும நினைபபதே ஆணடவன நினைவிறகுக கேடு சூழவதாகும உயிர்ச்சார்பையும் பொருட் சார்பையும ஆண்டவன் நினைவிற்கு அரணாகப் பயன் படுத்தி வாழ்வதே சிறந்த இனப அன்பு வாழ்வாகும். அவைகள் யாவும வாழ்விற்கெனறு ஆண்டவனால் அளிக்கப்பட்டன. அவைகளை வெறுப்பது ஆணடவனை வெறுப்பதாக முடியும்.

உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளை மாயை யென்றும், கட்டென்றும் பெரியோர்கள் இழித்துக் கூறியதன் நோக்க மென்னை யென்று சிலர் வினவலாம். உயிர்ச்சார்பு பொருட் சார்புகளை ஆண்டவன் நினைவிற்கு அரணுக் கொள்ளாது, அவைகளையே பொருளாக் கொண்டு, ஆண்டவனை மறந்து, மதிமயங்கித் திரியும் உலோகாயதர் கட்கு நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்த வேண்டிப் பெரியோர் கள் அவைகளை இழித்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் கூற்றுக் களின் உள்ளக்கிடக்கையை யுணராது, வெறுத்தல் துறத் தலில் கருத்தை இருத்துவது இழுக்காகும்

நமது நாட்டில் இடைககாலத்தில் ஒருவிதப் போலித் துறவு தோன்றலாயிற்று. அது மக்கள வாழ்வையே குலைத்து வருகிறது. அது குறித்துப் 'பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை', 'முருகன் அல்லது அழகு,' 'மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்' முதலிய நூல் களின் வாயிலாக எனது கருத்தை விரித்துக் கூறியுள் ளேன்

நம் ஆண்டவன் அம்மையப்பன், சோமாஸ்கந்தன். அவனை வழிபட்டுப் பேறெய்திய நாயன்மார்களிற் பலர் மனைவி மக்களைத் துறந்தவரல்லர், வீடு வாசல்களை விடுத் தவரல்லர் அவர்கள், உள்ளன வெல்லாம் 'எம்பிரா னுடைமை' என்று இல்வாழ்வு நடாத்திப் பேறெய்தியவர் கள 'அவர்கள் அடிச்சுவட்டைபபற்றி நடக்கவேண்டுவது நமது கடமை. ஆகவே ஆண்டவன் நினைவிற்கென்று வீட்டையும் விடவேண்டுவதில்லை; காட்டுக்கும் ஓட வேண்டுவதில்லை. வீட்டிலிருந்தே - மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்தே - ஆண்டவனை நினைக்கலாம்

ஆண்டவன் நினைவிற்கென்று குறிப்பிட்ட புறக் கட்டுப்பாடு ஒன்றும் வேண்டுவதில்லை கரவிலலா அன்புளங் கொண்டு, எந்நிலையில் நின்றும், எக்கோலம் பூண்டும் ஆண்டவனை நினைக்கலாம் 'எந்நிலையில் நின்றாலும் எக்

கோலங் கொண்டாலும் - மன்னியசீர்ச் சங்கரன்றாள் மற வாமை பொருளென்றே ' என்பது பெரியபுராணம்.

ஆண்டவனை எப்பொழுதும் எப்படி நினைப்பது? ஆண்டவனை இந்நேரத்தில் நினைத்தல் வேண்டுமென்னும் நியதியில்லை ஆண்டவனை எந்நேரத்திலும் நினைக்கலாம் வாய்ப்பு நேரும்போ தெல்லாம் ஆண்டவனை நினைந்து நினைந்து, அந்நினைவை இடையறாத ஒன்றாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும்

குறிக்கோளாக • எடுத்துக்கொண்ட திருப்பாட்டின் இறுதி அடியை நோக்குக 'நினைத்தனைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ ' என்று அப்பர் அலமருகிறார் நினைப்பொழுது ஆண்டவனை மறந்தால், அப்பொழுதில் எத்துணையோ தீய நினைவுகள் தோன்றும் அவைகள் உய்யு நெறியை இடர்ப் படுத்தும் ஆதலால் இடையீடின்றி ஆண்டவனை நினைத் தல் வேண்டுமென்று அப்பர் அறிவுறுத்துகிறார் ' எந்நேர முஞ் சிவனை ஏத்துங்கள் போற்றுங்கள் ' என்றும, 'நின்று மிருந்துங் கிடந்தும் நினைசெய்க - என்றுஞ் சிவன் தாள் இணை ' எனறும் ஆன்றோர்கள் கூறிப் போந்தார்கள் ' புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என் மனததே - வழுவா திருக்க வரந்தரல் வேண்டும் ' என்னும் அடிகளின் வாக்கு, ஆண்டவனிடத்து இடையறாத நினை வின் இனறியமையாமையை வலியுறுத்துதல் காண்க.

இடையறாத நினைவு தொடககத்தில உறுதல் அருமை. பினனே பின்னே நாளடைவில் அவ்வருமை நீங்கும். இதற்கு உயிர்களின் முயற்சியுடன் ஆண்டவன திரு வருளும் ஒனறுதல் வேண்டும் பாவததுககஞ்சிச், செயத பாவங் களை முறையிட்டு, அழுக்காறு முதலிய குற்றங்களைக் களைந்து, ஆண்டவன் திருவடிப் பற்றையே பற்றாக்கொண்டு, அத் திருவடியை நினைந்து நினைந்து உருகி யுருகிக் கண்ணீர் சொரிந்து அழ அழ, ஆண்டவன் திருவருட்டுணை தானே வரும். இடையறாத நினைவிற்குத் திருவருட்டுணை பெரிதும் வேண்டற்பாலது பாவச் செயல்களை வெறுத்து,

ஆண்டவன் திருவடி நினைவில் உயிர்கள் கொள்ளும் வேட்கை அளவினதாகத் திருவருட்டுணை கிடைக்கும்.

ஆண்டவன் நினைவை இடையறாது ஒன்றாக்கிக்கொள்வதற்கு எப்படி அவனை வழிபடுவதெனபதில் சிறிது கருத்துச் செலுத்துவோம். முறைகள் எண்ணிறந்து கிடக்கும். ஒவ்வொருவர்க்கு ஒவ்வொரு முறை யிருக்கலாம். அவைகளில் நுழைந்து மல்லாட வேண்டுவதில்லை.

முதலாவது அலையும் நெஞ்சை ஆண்டவன் நினைவில் நிலைபெறுத்த முயல்வது ஒழுங்கு. அலையும் நெஞ்சு எங்குமுள்ள ஆண்டவனை எவ்வாறு நினைக்க வல்லதாகும்? பரம்பொருள் அகண்டமாயிருப்பது. அகண்டமாவது மனத்தின் எல்லை கடந்து நிற்பது. எல்லை கடந்த ஒன்றை மனம் எங்ஙனம் நினைக்கும்? ஆதலால் தொடக்கத்தில் ஆண்டவனை நினைவூட்டக்கூடிய ஒரு குறியில் நெஞ்சை நிலைபெறுத்தப் பயிற்சி செய்தல்வேண்டும். அக்குறி, கண்ணையுங் கருத்தையுங் கவரக்கூடிய வனப்புடையதாய், ஓவியம் நிரம்பியதாய் இருத்தல் மிகச் சிறப்பாகும். அக்குறியின்கண் நெஞ்சம் படியப்படிய அலைதல் ஒழிந்து நிலைதல் பெறும். அந்நிலைத்த நெஞ்சில் வேறு எண்ணங்கள் அருகுதலும், ஆண்டவன் எண்ணம் பெருகுதலும் இயல்பில் நிகழும். இதற்கென்றே திருக்கோயில் வழிபாடு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

திருக்கோயில் வழிபாட்டின் நோக்கம் விழுமியது. அதன்கண் உயிர் நலனுமுண்டு, உடல் நலனுமுண்டு. இந்நுட்பம், 'நிலைபெறுமா றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே நீவா நித்தலு மெம்பிரானுடைய கோயில் புக்குப்-புலர்வதன்முன் னலகிட்டு மெழுக்கு மிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்து பாடித் - தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடிச் சங்கரா சயபோற்றி போற்றி யென்றும் - அலைபுனல்சேர் செஞ்சடையெம் ஆதி யென்றும் ஆரூரா என்றென்றே அலறா

நில்லே ' என்னும் திருத்தாண்டகத்தில் செறிந்து விளங்குதல் காண்க

நிலைத்த நெஞ்சம் பெறுதற்கென ஏற்பட்ட கோயில்களிற் பல இப்பொழுது எந்நிலையுற்றிருக்கின்றன ? அவைகள், அலையும் நெஞ்சை இன்னும் அலைக்கும் பேய்க்கூடங்களாகி விட்டன என்று சுருங்கச் சொல்கிறேன் அக்கூடங்களில் தற்போது ஒருவிதப் பேயா ஆடுகிறது ? எத்தனையோ விதப் பேய்கள் தலை விரித்தாடுகின்றன சாதிப் பேய, கடடுபபேய, நுடடுபபேய, வழககுபபேய, போட்டிபபேய, சூதுபபேய, வாதுபபேய. பொயபபேய, காமபபேய், சோறறுபபேய முதலிய பேய்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம் இப்பேய்களை ஓட்டச சில அறவோர் முயன்று வருகிறார் அவரை மனமார வாழ்த்துகிறேன்

'கோயில்' என்னும் பொருளிழந்து, வெறுங் கோபுரங்களையுங் கட்டிடங்களையுந் தாஙகி நிற்கும் நிலையஙகளின் தற்கால நிலைகண்டு, சிலர் ஆண்டவன வழிபாட்டையே மறுக்கப் புகுகிறார். அது தவறு அந்நிலையங்களமீது கொணட சீற்றத்தை ஆணடவன் வழிபாட்டினமீது செலுத்துவது அறமாகாது தொனமை நோக்கத்தினின்றும வழுக்கி வீழ்ந்துள்ள நிலையஙகளில் புகாமலும் ஆணடவனை வழிபடலாம். எநத இடதததையும நலலெணணததால கோயிலாககிக கொளளலாம ' கோயில் ' என்பது வெறுங் கோபுரந் தாஙகி அனறு ஆணடவன் நினைவூட்டி, அந்நினைவை நிலைபெறுத்தும இயல்பு வாய்ந்த இடம் கோயிலாகும்.

மனத்தைக் கோயிலாக்கவே தொடக்கத்தில் சில இடங்களைக் கோயில்களாக் கொள்கிறோம் ' நாடு நகரமும் நற்றிருக் கோயிலும் - தேடித் திரிந்து சிவபெருமான் என்று - பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின் - கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயில் கொளவானே '—இது திருமநதிரம. நமது குறிக்கோள், நெஞ்சைக் கோயிலாக்க வேண்டுமென்

பயேயாகும். அந்நோக்கத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள யாண்டாதல் உருவ வழிபாடு செய்யலாம்

வழிபாட்டுக்கு எவ்வுருவைக் கொள்வது ? எவரெவர் நெஞ்சம் எவ்வெவ்வுருவில் கவர்ச்சி பெறுகிறதோ அவ ரவர் அவ்வவ்வுருவைக் கொளவாராக உருவம் ஆண்ட வன் நினைவுக்கு அறிகுறியேயாகும். ஆண்டவன் நினை வூட்டும் உருவம் எதுவாயினுமாக பன்னிறப் பசுக்கள் பனனிறப் பாலையா சொரிகின்றன ?

எவ்வுருவைக் கொளளினும் அவ்வுரு ஆண்டவன் நினைவூட்டக்கூடியதா யிருத்தல் வேண்டும் ஆண்டவன் ஒருவனே. அவனை எவ்வுருவில் வழிபட்டாலென்ன ? இதனை, 'அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனை ' என றுமூன்ருமடியில் அபபா சுவாமிகள குறிப்பா லுணர்த்து கிறுர்கள 'அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை - ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை - எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்திஞல் - அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே ' என்ருர் திருமூலா 'ஒருவனே இராவணுதி பாவகம் உற்ருற் போலத - தருவனிவ் வுருவ மெல்லாம் தனமையுந் திரியா ஞகும் ' என்பது சிவஞானசித்தி

அழகிய ஓர் உருவில் மனம் ஒன்றிப் படியப்படிய மனத்தில் ஒருவித ஆற்றல் பிறக்கும் அவ்வாற்றல், ஆண்டவன் வேட்கை பெருகவும், மற்ற வேட்கைகள் சுருஙகவுந் துணை செய்வதாகும் நாளடைவில் மனத்தின் அலை அடங்கும், மறவினைகளில் தோய நெஞ்சம் அஞ்சும்; நெஞ்சில் அமைதியும் ஒருமைப்பாடும உறும் ; நிலைத்த நெஞ்சம் உண்டாகும் இந்நிலையில் ஆண்டவன் திருவரு ளால் குருநாதன தோன்றி மெய்ப்பொருளை அறிவுறுத்து வன். 'மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாற் ருெடங்கினர்க் கோர் - வார்த்தைசொலச் சற்குருவும வாய்க்கும் பரா பரமே ' என்று தாயுமாஞர் அருளிய அநுபவ மொழியை நோக்குக

மெய்க்குரவன் காட்சிக்குப் பின்னை மனத்தில் உறும் மாறுதல் பலப்பல அவற்றுள் ஒன்று ஒருவித ஒளி யெழுச்சி அவ்வொளி தானே வலிந்து உயிரை இயற்கை வழிபாட்டில் உந்தும் இயற்கை வழிபாட்டு முறைகளை ஈண்டு விரிக்கிற் பெருகும். இன்னுஞ் சில சொற்பொழிவு கள் இங்கே நடைபெறல் வேண்டும் உங்கள் அரிய காலத்தை யானே கொள்ளை கொள்ள விரும்புகிறேனில்லை. இயற்கை வழிபாட்டைப் பற்றி 'முருகன் அல்லது அழகு' எனனும் நூலில் சிறிது விரித்துக் கூறியுள்ளேன்

இயற்கை வழிபாடுகள் பலதிறத்தன அவற்றுள் சிறந்தது ஞாயிறு வழிபாடு. ஞாயிறு வழிபாடு பழைய பழைய மாசுகளைக் கடிந்து உயிரை ஒளிமயமாக்கும் அவ்வுள ளொளி, இயற்கை உடலாகவும், இறை அதன் உயிராக வும் உள்ள நிலையைப் புலப்படுத்தும் இது, தன் வழி பாடென்னும் உயிர் வழிபாட்டைக் கூட்டும்

தன்னில் ஆண்டவனை நினைந்து நிகழ்த்தும் வழிபாடு, தன்னிலுந் தன்னனைய உயிர்களிலும் ஆண்டவன் கோயில் கொண்டிருத்தலை யுணர்த்தும் இவ்வுணர்வு, உயிர்கட்கு விடுதலை நல்கும்

தன்பால் கோயில்கொண்டுள்ள ஆண்டவன், மற்ற உயிர்களிடத்துங் கோயில்கொண்டிருத்தலை உணரும் ஒரு வன், எவ்வுயிர்க்காதல் தீங்கு செய்ய நினைப்பனோ? எவனுந் தன்னுறுப்புகளுக்குத் தானே தீங்கு செய்ய உடன் படான் தனனுயிரும் பிறவுயிரும் ஆண்டவனுக்கு உறுப் புக்களாக இருத்தலை உணரும் ஒருவன், பிற உயிர்க்குத் தீங்கு நினையான்

எல்லா உயிரையுந் தன்னைப்போலப் பார்க்கும் ஒரு நிலை, ஆண்ட வனைப் படிப்படியாக நினைப்பதால் கூடுவதாகும் இந்நிலை வாசா கைங்கரியத்தால் கூடாது உயிர்கள் வழிபாடு என்று வாயால் பேசுவதால் பயன் விளையாது உயிர்கள் வழிபாடு என்று வாயால் பேசிக்கொண்டு, உயிர்கள்மாட்டுப் பகை

பூசல் இகல் முதலியவற்றை வளர்த்துவருவது உயிர்கள் வழிபாடாகாது.

இந்நாளில் மன்பதைக்கண், நாடு, நிறம், மொழி, வகுப்பு, சமயம் முதலிய பெயர்களால் பகைமை, பூசல், இகல் முதலியன வளர்ந்துவரல் கண்கூடு. இப்பிரிவுகளை யும் பிணக்குகளையும் 'எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதி' என்னும் உணர்வு உண்டாக்குமோ? அன்பர்களே! உன்னுங்கள்

இந்நாளில் உலகிடைப் பெரிதும் இம்மெய்யுணர்வை நல்கவல்ல கல்வியுண்டோ? அரசியலுண்டோ? வாழ்வுண்டோ? நாடு நிறம் மொழி சாதி சமயம் முதலிய பெயர்களால் ஒருவரையொருவர் வஞ்சித்து வருத்தும் முறையன்றோ வாழ்வாகப் பரிணமிக்கிறது? இம்முறை வளர வளர மன்பதைக்கண் அன்பு அருகும் அன்பு அருகினால் மனிதன என்னுவன? சொல்லலும் வேண்டுமோ?

எவ்வுயிரிலும் ஆண்டவன உண்மையை யுணர்த்துங் கல்வி, அரசு, வாழ்வு முதலியன உலகிடைப் பரவுதல் வேணடும இதற்குச் சயய ஞானம் வேண்டற்பாலது. சமய ஞானமென்று சமய வாதத்தை வளர்த்தலாகாது. சமய வாதஙகளே சகோதர நேயததைக கெடுதது வந்தன, வருகினறன ஆண்டவன் உண்மையையும், அன்பு நெறியையும் அறிவுறுத்திச் சென்ற குருமார் பெயர்களால் பல சமயங்களும், அவைகட்கென மடங்களும், சஙகங்களும் பின் வந்தவர்களால் அமைக்கபபட்டன. அவ்வமைப்புக்கள் கலகத்துக்கும், பிணக்குக்கும், கொலைக்கும் பயன்பட்டு வருகின்றன அவற்றின் கொடுமைகளே உலகில் நாத்திகத்தைப் பரப்பி வருகின்றன. அவ்வமைப்புக்கள் கட்டுப்பாடுகட்கும் கண்மூடி வழக்கங்கட்குந் தாயகமாகவும் நிற்கின்றன.

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ வெள்ளி விழாக்கூட்டத்திடை யான் பேசுவதால், சைவ மடங்களமீது எனது நெஞ்சம் ஓடுகிறது 'எவ்வுயிரும் நீங்கா துறையும் இறை சிவனென்று - எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு' என்னும் அருண்மொழிக்கு இலக்கியமாக எத்துணைச் சைவ மடங்கள் இப்பொழுதிருக்கின்றன? சைவ மடங்கள் சைவத்தை மறந்து நீணட நாட்களாயின என்று சொல்கிறேன். 'எனன அநியாயம்! சைவ மடங்களில் திருநீறு பொலிகிறது, கண்டிகை மிளிாகிறது, சிவபூசை நிகழ்கிறது. என்ன இல்லை? சைவமிலலை எனறு கூறலாமா?' எனறு சிலர் சீறுவர் 'சைவ மடங்களில் சைவமில்லை' எனறு மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன் வெளிவேடம் சைவமாகாது. சைவததின உயிா அனபு அன்புக்குச் சாதி முதலிய வேற்றுமைகளுண்டோ? இது நிற்க.

ஆன்மநேயத்தை வளர்க்கவல்ல அமைப்புக்கள் இப்பொழுது தேவை ஆன்மநேயத்தை வளர்க்க வல்லது எவ்வுயிரிலும் ஆண்டவனிருத்தலை உணாத்தும் உணர்வாகும். அவ்வுணர்வைப் பெருக்கத் தக்க கல்வி பரவும் நாளே மன்பதையின நலத்துக்குரிய நன்னாளாகும்.

எல்லா உயிர்களிலுமு ஆண்டவன் கோயில் கொணடிருத்தலை உணர்த்துவது ஆண்டவன் நினைவே யாகும். ஆண்டவனை ஓர் உருவின் வாயிலாக நினைந்து, பின்னை இயற்கையின் வாயிலாக நினைந்து, பின்னைத் தன் வாயிலாக நினைந்து, அவ்வாண்டவன் உள்ளங் கோயில்கொண்டதை உணர்தல் வேணடும் இம்முறை பற்றி யொழுகாது 'நெஞ்சில் ஆண்டவன் இல்லையே' என்று கருதுவது தவறு. ஆணடவன கோயில கொணடிருததலை உணர நெஞ்சைப் பணபடுததல வேணடும அதறகு ஆணடவன நினைவே உறு கருவி போனறது. இக்கருத்துப் பற்றியே, 'நினைப்பவர் மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்' என்று நினைத்தலை அடிகள் வலியுறுத்திக்

காட்டியுள்ளார். நினைப்பவர் நெஞ்சிற்கு ஆண்டவன் கோயில் புலனாதல் ஒருதலை

ஆண்டவன கோயிலுக்குரிய இடம் நெஞ்சமாகும். இதனைத் தமிழ்நாட்டிற் றோன்றி அன்பு நெறி வளர்த்த நால்வரும ஒருமுகமாகத் தொடக்கத்திலேயே உலகிற்கு நினைவூட்டி யுள்ளார் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் ‘தோடுடைய செவியன்’ என்னும் முதற் றிருப்பாட்டில் ‘எனுளளங கவர் களவன்’ என்றும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் ‘கூற்றாயினவாறு விலக்ககிலீர்’ என்னும் முதற்றிருச் செய்யுளில் ‘பிரியாது வணங்குவன்’ என்றும், (பிரிந்துவணங்குதல் ஒன்று; பிரியாது வணங்குதல் மற்றொன்று முனனையது ஆண்டவனைத் தன்னில் வேறுபடுத்தி வணங்குவது, பின்னையது அவனைத் தன்னுள் பிரிவின்றி வணங்குவது. இவை முறையே துவித வழிபாடு-அத்துவித வழிபாடு - என்றுஞ் சொல்லப்படும்) வனறொண்டப் பெருந்தகையார் ‘பித்தா பிறைசூடி’ என்னும் முதற் றிருப்பாவில ‘நினைக்கின்றேன் மனததுனனை’ என்றும், வாதவூரடிகள் திருவாசகத் தொடக்கததில் ‘நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்றாள் வாழ்க - இமைப் பொழுதும் என நெஞ்சில் நீஙகாதான றாளவாழ்க’ என்றும் அருளிச் செய்திருத்தலைக் காண்க நெஞ்சத தாமரையை ஆண்டவன் திருக்கோயி லென்று அறிவு நூல்களெல்லாம் முழங்குகின்றன.

நெஞ்சகம் உயிர்புக்கு இடமாயிருப்பது. அஃது என்றும தொழில் புரிவது. அதன் இயக்கம் நிற்குமாயின் உயிர் உடலை விட்டுப் பிரியும் நெஞ்சினை இடமாக் கொண்டே ஆண்டவன் உயிர்களை இயக்குகின்றான ‘என் னில் யாரும் எனக்கினி யாரில்லை - என்னி னும் இனி யாரொரு வனுளன் - என்னுளளே உயிரபபாய புறம் போந்து புக்கு-என்னுளளே நிற்கும இன்னம்ப ரீசனே’ என்று அப்பர் சுவாமிகள் அருளினமை காண்க. ‘உளளம் பெருங் கோயில் ஊனுடம் பாலயம் - வள்ளற் பிரானுர்க்கு வாய்

கோபுர வாசல் - தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச சீவன்சிவ லிங்கம் - களளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே' என்றார் திருமூலருமெ நெஞ்சின் சிறப்பை இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

அத்தகைய நெஞ்சை - ஆண்டவனுக்குரிய பீடத்தைத் - தூய்மையாக வைத்துப் பாதுகாத்தல் வேண்டும். அதனை அழுக்காறு அவா வெகுளி கரவு முதலிய அழுக்குகளால் பாழ்படுத்துவது மடமை. இவ்வழுக்குகளுள்ள வரை ஆண்டவன்கோயில் கொண்டிருததல் புலனுதல் அரிது ஆதலால் உள்ளத்தைத் தூய்மை செய்க, செய்க

நெஞ்சைத் தூய்மைசெய்து, அதனை ஆண்டவனுக்குரிய பள்ளியாககுவதைப் பட்டினத்தடிகள திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவையிலும், திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவையிலும் அழகுபடத் திருவாய்மலர்ந்துள்ளார். அத்திருவாக்குகளை வருமாறு :—

'கருமுதற் ரொடங்கிப் பெருநா ளெல்லாங - காமம் வெகுளி கழிபெரும் பொய்யெனுங் - தூய்மையில் குபபை தொலைவின்றிக் கிடந்ததை - அரிதி னிகழ்ந்து போக்கிப் பொருதிறன் - மையிரு ணிறத்து மதனுடை யடுசினத் - தைவகைக் கடாவும் யாப்பவிழ்த தகற்றி - அன்புகொடு மெழுகி அருளவிளக் கேற்றித் - துன்ப விருளைத் துரந்து முன்புற - மெய்யெனும் விதானம் விரித்து நொய்ய - கீழ்மையிற் ரொடர்ந்து கிடந்தன சிநதைப-பாழறை யுனககுப் பளளியறை யாககிச்-சிந்தைத் தாமரைச் செழுமலர்ப்பூந்தவி - செந்தைநீ யிருக்க விட்டனன் * * * * * * *'

'* * * நெஞ்சப் புனத்து வஞ்சக் கட்டையை - வேரற அகழ்ந்து போக்கித் தூர்வைசெய் - தன்பென பாத்தி கோலி முனபுற - மெய்யெனு மெருவை விரித்தாங் கையமில் - பத்தித் தனிவித் திட்டு நித்தலும் - ஆர்வத் தெண்ணீர் பாய்ச்சி நேர்நின்று - தடுக்குநர்க்

கடங்கா திடுக்கண் செய்யும் - பட்டி அஞ்சினுக் கஞ்சியுட் சென்று - சாந்த வேலி கோலி வாய்ந்தபின் - ஞானப் பெரு முளை நந்தாது முளைத்துக் - கருணை இளந்தளிர் காட்ட அருகாக் - காமக் குரோதக் களையறக் களைந்து - சேமப் படுத்துழிச் செம்மையி னோங்கி - மெய்ம்மயிர்ப் புளக முகிழ்த்திட் டம்மெனக் - கண்ணீ ரரும்பிக் கடிமலர் மலர்ந்து புண்ணிய - அஞ்செழுத் தருங்காய் தோன்றி நஞ்சுபொதி - காள கண்டமுங் கண்ணொரு மூன்றுந் - தோளொரு நான்குஞ் சுடர்முக மைந்தும - பவளநிறம் பெற்றுத் தவள நீறுபூசி - அறுசுவை அதனினும் உறு சுவை யுடைத்தாய்க் - காணினுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதருஞ்-சேணுயர் மருத மாணிக்கத் தீங்கனி - பையப் பையப் பழுத்துக் கைவர - எம்மனோர்க ளினிதி னருந்திச் - செம்மாந் திருப்பச் சிலரினை வாராது - மனமெனும் புனத்தை வெறும் பாழாக்கிக் - காமக் காடு மூடித் தீமை செய் - ஐம்புல வேடர் ஆறலைத் தொழுக - இனப் பேய்த்தே ரொட்டா தோடக் - கல்லா வுணர்வெனும் புல் வாய் அலமர - விசைவித் துதிர்த்துழி யானெனப் பெயரிய - நச்சு மாமர நனிமிகு முளைத்துப் - பொய்யென் கவடுகள போக்கிச் செய்யும் - பாவப் பஃறழை பரப்பிப் பூவெனக் - கொடுமை அரும்பிக் கடுமை மலர்ந்து - துன்பப் பல்காய் தூக்கிப் பின்பு - மரணம் பழுத்து நரகிடை வீழ்ந்து - தமக்கும் பிறர்க்கும் உதவா - திமைப்பிற் கழியு மியற்கையோ ருடைத்தே'.

நினைந் துருகும் அடியவர் உள்ளமே ஆண்டவனுக்குரிய சிறந்த கோயிலாகும் 'படமாடுங் கோயில்' 'நடமாடுங் கோயில்' என்று திருமூலர் கோயிலை இருவகைப்படுத்தி, நடமாடுங் கோயிலுக்கே சிறப்புக் கூறியுள்ளார். 'முகமெலாங் கண்ணீர் மல்க முன்பணிந் தேத்துந் தொண்டர் - அகமலாற் கோயி லில்லை யையனை யாற னார்க்கே' என்றார் அப்பரும்.

தொண்டை நாட்டில் திருநின்றவூர் என்றொரு திருப்பதி யுண்டு அஃது இப்பொழுது தின்னனூர் என்று வழங்கி வருகிறது. அவ்வூரில் பூசலார் என்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் ஆண்டவனுக்கு ஒருபுறக் கோயில் கட்ட முயன்றார் அம்முயற்சி பயன்படாமையான், அவர் ஆண்டவனை நினைந்து மனக்கோயில் கட்டலானார் அந்நாளில் காடவர் கோமானால் காஞ்சியில் ஒரு கோயில் கட்டப்பட்டது அக்கோயிலில் ஆண்டவன திருவுருவை நாட்ட நாள குறிககப்பட்டது முன்னாளிரவு ஆண்டவன் அரசன கனவிற்றோன்றி, 'நாளை நாம் திருநின்றவூரிலுள்ள பூசலார் கோயிலில் புகப்போகிறோம் உனது செயலைப் பின்னே வைத்துக்கொள்' என்றுரைஎன்று புராணங் கூறுகிறது. இதன் நுட்பமென்னை ? புறக்கோயிலைவிட அகக் கோயிலே ஆண்டவனுக்கு உகந்ததென்பது வெளிப்படை. ஆதலால், 'நடமாடுங் கோயில்'களை வழிபடுவது சிறப்பென்க. ஆண்டவனை நினைந்து அகத்தைஆண்டவன் கோயிலாக்கிய அடியவர்களை ஆண்டவனாக வழிபடுதல் ஒரு மரபாகக் கொள்ளப்பட்டிருத்தலும ஈண்டுக் கருதற்பாற்று.

ஆண்டவனை இடையறாது நினைந்து நினைந்து, உருகி உருகி, இன்பநீர் பெருக்கிப், பாவத்தைக் கழுவி, மனத்தை ஆணடவன் கோயிலாக்கி, அழியா விழுச் செல்வத்தைப் பெற முயலவேண்டுவது நம் பெருங் கடமை. அச்செல்வ வாழ்வுபெற முயல்வோமாக

'நினைந்துநினைந் துணர்ந்துணர்ந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந் தன்பே நிறைந்துநிறைந் தூற்றெழுங் கண்ணீரதனு லுடம்பு - நனைந்துநனைந் தருளமுதே நன்னிதியே ஞான நடத்தரசே என்னுரிமை நாயகனே என்று - வனைந்து வனைந் தேத்துதுநாம் வம்மினுலகியலீர் மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாங் கண்டீர் - புனைந்துரை

யேன் பொய்புகலேன் சத்தியஞ்சொல் கின்றேன் பொற்
சபையிற் சிற்சபையிற் புகுந்தருண மிதுவே '
—இராமலிங்க சுவாமிகள்

இதுகாறும் எனது புன்மொழிகளைப் பொறுமையுடன் செவிமடுத்த அன்பர்களாகிய உங்கட்கு மீண்டும் எனது நன்றியறிதலைச் செலுத்துகிறேன்

சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம் வாழ்க வாழ்க என்று அறுமுகச்சிவன் திருவடியை நினைந்து வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

“ நெஞ்சகமே கோயில நினைவே சுகந்தமனபே
மஞ்சனநீா பூசைகொள்ள வாராய பாாபாமே ”
—தாயுமானுர்

திரு வி. க.

திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்
இயற்றிய நூல்கள்

		ரூ.	அ.
திரு. வி. க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள்	..	12	8
பெரியபுராணம் அரும்பத விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புரையும் வசனமும்	...	(அச்சில்)	
தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு	...	(அச்சில்)	
திருக்குறள்விரிவுரை (முதற்பகுதி-பாயிரமானகதிகாரம்)		5	0
,, (இரண்டாம்பகுதி-அறத்துப்பால்-ஆறு அதிகாரம்)		(அச்சில்)	
மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்	...	5	0
பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை	...	5	0
இந்தியாவும் விடுதலையும் 5 0 உள்ளொளி	...	3	0
தமிழ்த் தென்றல் அல்லது தலைமைப் பொழிவு		5	0
பரம்பொருள் அல்லது வாழ்க்கை வழி	...	3	0
நாயன்மார் வரலாறு	...	4	0
முருகன் அல்லது அழகு	...	2	0
சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து	...	1	8
இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்	...	1	4
முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா?	...	1	4
என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே	...	1	0
சைவத்தின் சமரசம் 0 12 சைவத் திறவு	...	0	8
சன்மார்க்கபோதமும் திறவும்	...	1	8
சமரச சன்மார்க்கத் திறவு	...	0	4
தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்	...	1	0
இமயமலை அல்லது தியானம்	..	0	8
காரைக்காலம்மையார் திருமுறை—அரும்பதக் குறிப்புரையுடன் 0 10 ஆலமும் அமுதமும்	.	0	8
கடவுள் காட்சியும் தாயுமானாரும் 0 8 சித்தமார்க்கம்		0	6
தமிழ் நூல்களில் பௌத்தம்	...	0	4
உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப் பாடல்	...	0	8
பொதுமை வேட்டல் 1 8 முருகன் அருள் வேட்டல்		0	8
திருமால் அருள் வேட்டல் 0 4 சிவனருள் வேட்டல்		0	8
கிறிஸ்துவின் அருள்வேட்டல் 0 6 புதுமை வேட்டல்		0	10
கிறிஸ்து மொழிக் குறள்	...	0	12
நாயன்மார் திறம் 0 4 சமரச தீபம்	...	0	6
சிவனப்பவார் மனம் 0 6 சைவ சமய சாரம்	...	0	2

சாது அச்சுக்கூடம் (முருகவேள் புத்தகசாலை),
15, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை

அரிய தமிழ் நூல்கள்

		ரூ.	அ.
தமிழ் மறைத் திரட்டு	...	0	8
விநாயகர் பனுவல் திரட்டு	..	0	6
முருகவேள் பனுவல் திரட்டு	..	2	0
முருகன் திருவருட்பா - இராமலிங்க சுவாமிகள்	...	0	8
குசேலோபாக்கியானம் மூலமும் உரையும்	...	1	4
தேவி தோத்திர மஞ்சரி	...	0	4
திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் முதல் திருமுறை- அரும்பதவுரையும் சாத்திரக் குறிப்பும்	..	0	12
க்ஷேத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ்	..	0	4
சிவபுண்ணியத் தெளிவு	...	0	4
சமயத்தொகுதி	...	0	2
ஆறெழுத்தந்தாதி	...	0	2

கந்தர் அநுபூதி

சென்னை, இராயப்பேட்டை, வேத பாரவசன மந்திரத்து

சிவத்யானானந்த மஹரிஷி அவர்கள் எழுதிய

கூடார்த்த தீபிகை

என்னும் புத்துரையோடு கூடியது. இதுவரை இவ்வகைத் தெளிவான அநுபூதி உரை வெளிவரவில்லை என்று படித்தோர் பலரும் கொண்டாடிக் கூறியுள்ளார். விலை ரூபா 1

சாது அச்சுக்கூடம் (முருகவேள் புத்தகசாலை),

15, கணபதி முதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை